

POSTANOWIENIE

31 marca 2023 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Dariusz Dończyk

na posiedzeniu niejawnym 31 marca 2023 r. w Warszawie,
w sprawie z powództwa D. P. , Ł. P. i J. P.
przeciwko Bank spółce akcyjnej w W.
o zapłatę ewentualnie o zapłatę,
na skutek skargi kasacyjnej Bank spółki akcyjnej w W.
od wyroku Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu
z 14 marca 2022 r., I ACa 1604/21,

- 1) umarza postępowanie kasacyjne,**
- 2) wniosek o zwrot opłaty uiszczonej od skargi kasacyjnej
przekazuje do rozpoznania Sądowi Apelacyjnemu we Wrocławiu,**
- 3) zasądza od pozwanego solidarnie na rzecz powodów D. P.
i Ł. P. kwotę 5434 (pięć tysięcy czterysta trzydzieści cztery) zł
tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Pozwany Bank S.A. w W. wniósł do Sądu Najwyższego skargę kasacyjną od wyroku Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z 14 marca 2022 r. (sygn. akt I ACa 1604/21) wydanego w sprawie o zapłatę ewentualnie o zapłatę.

Pismem z 2 marca 2023 r. pełnomocnik skarżącego złożył oświadczenie o cofnięciu wniesionej skargi kasacyjnej. Jednocześnie wniósł o dokonanie zwrotu z urzędu uiszczonej opłaty od skargi kasacyjnej.

Wobec złożonego w piśmie z 2 marca 2023 r. oświadczenia o cofnięciu skargi kasacyjnej Sąd Najwyższy umorzył postępowanie kasacyjne na podstawie art. 391 § 2 w zw. z art. 398²¹ k.p.c. Zaznaczyć przy tym należy, że w orzecznictwie Sądu Najwyższego zgodnie przyjmuje się, iż cofnięcie skargi kasacyjnej jest czynnością procesową, która nie podlega kontroli sądu (zob. np. postanowienie Sądu Najwyższego z 3 września 1998 r., I CKN 820/97, OSNC 1999, nr 2, poz. 40 oraz postanowienie Sądu Najwyższego z 14 czerwca 2017 r., I CSK 520/16, niepubl.).

W przedmiocie przekazania Sądowi Apelacyjnemu we Wrocławiu do rozpoznania wniosku [...] Bank S.A. w W. o zwrot opłaty sądowej uiszczonej na rachunek tego Sądu orzeczono uwzględniając normy wynikające z art. 80a w zw. z art. 80 ust. 1 ustawy z 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (tekst jedn. Dz.U. z 2022 r., poz. 1125).

O kosztach postępowania kasacyjnego orzeczono na podstawie art. 98 § 1, 3 i 4 k.p.c. w zw. z art. 99, 391 § 1 i 398²¹ oraz przepisów § 2 pkt 7 w zw. z § 10 ust. 4 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (tekst jedn. Dz.U. z 2018 r., poz. 265). W przypadku cofnięcia skargi kasacyjnej stroną inicjującą postępowanie przed Sądem Najwyższym należało uznać jako stronę przegrywającą sprawę. Należy przy tym zauważyć, że przedmiotem zaskarżenia skargą kasacyjną było wyłącznie orzeczenie Sądu drugiej instancji odnoszące się do powodów D. P. i Ł. P. (pkt 2 lit. a, który zmieniał częściowo pkt II wyroku Sądu Okręgowego w Legnicy z 10 września 2021 r., sygn. akt I C 431/20 uwzględniający powództwo ewentualne o zapłatę w stosunku do powodów D. P. i Ł. P.). Nie było więc podstaw do zasądzenia zwrotu kosztów procesu także na rzecz powódki J. P., o co również wniesiono w odpowiedzi na skargę kasacyjną złożoną przez pełnomocnika wszystkich powodów.

[SOP]

[f.n]